

VOGA
moderna

Edicija

Y

Andrej E. Skubic
FUŽINSKI BLUES

Naziv izvornika:
Andrej E. Skubic / Fužinski bluz
DZS, 2004, Ljubljana

prevod sa slovenačkog:
Roman Vehovec

Izdavač:
VEGA media
Bulevar Mihajla Pupina 11; P. fah: 65, 21101 Novi Sad
www.vegamedia.rs, redakcija@vegamedia.rs

Urednica:
Tatjana Vehovec

Oblikovanje korica:
Jelena Mirković

Korektura:
Elza Vuletić

Prelom i priprema: VEGA media

Štampa:
ROTOGRAFIKA, Subotica, Segedinski put 72

Edicija: Y
1. izdanje
ISBN: 978-86-86667-39-7
Tiraž: 1.000

Copyright©Andrej Skubic in Študentska založba, 2001
www.studentkazalozba.si
© VEGA media, 2008, za izdanje na srpskom

Objavljivanje ove knjige, pomogli su:
Trubar Foundation, Slovene Writers' Association, Ljubljana, Slovenia,
Ministarstvo kulture Republike Slovenije

Fotokopiranje ili umnožavanje ove publikacije na neki drugi način zabranjeno je.
Svako korišćenje publikacije u celini ili nekog njenog dela podleže
zakonima o autorskim pravima i kopirajtu.

Andrej E. SKUBIC

FUŽINSKI BLUES

Prevod:
Roman Vehovec

VEGA
media

1.

Don't say nothin'

This is for real

Peter Gabriel, *Digging in the Dirt*

Ma, u pičku materinu i te kapljice. Kapljice kaplju. Vrele noći. Svetiljke – i to će proći. Kapljice – ispod pazuha. Klize – da odlepiš. To je od piva. Pivo pravi kapljice. Prvo na flaši – ledenoj. Posle na koži. I koža mi je ladna. I sva lepljiva. Ali pod pazuhom. Da popizdiš.

Da odlepiš.

Da bar sunce počne da izlazi. Kakav svinjac od terase, mislim se. Zreo za čišćenje. Kada ćemo čistiti? Oće li sunce. Tek je zašlo. Bilo je đavolje vruće. A sad će sve ponovo. Nekoliko sati se moglo živeti. Koji satić. Tek sad ujutru. Bilo je malo mraka i mira. Mislim, šta.

Da odlepiš.

Zar to nije sranje. Jesmo se za to borili? Ma, kurac smo se mi borili. Čime to? Borili. Kurcem, vojniče, *riječima druga starijeg vodnika*. U pičku materinu, mislim se, stvarno sviće. *Bez zajebancije*. Ne daj da te sjebu, Pero. Ne daj da te sjebavaju. Još jedna kapljica. Svaki čas će

izaći sunce iznad toplane. Mi smo bili pauer sami po sebi, nismo imali za šta da se borimo. Tako je. Išli smo u akciju, *against the odds, black metal gods*, a danas, kurac, sve sami bleferi. Svaki čas će opet biti pizdarija. Svaki čas će Ljubljana da eksplodira od svetlosti. Pa šta, čovek sedne pred televiziju i popije par piva. Ili par travarica.

Samo što od tog tevea čovek načisto poblesavi. Jebote, što je noć kratka, ej. U kurac i ta formula jedan. I ti prenosi usred noći blesave. To ti je pravi sport za muškarčine. Takve koji mogu da ustanu u tri ujutru. I koji imaju dovoljno pivkana u firžideru i dovoljno travarice u šteku. I čvrstu volju. Tako je. Ko bi sad išo da spava kad je kraj trke. I ko bi išo da spava po takvoj kurčevoj vrućini. Što jes, jes, pivkan usput pomaže da se čovek preznoji. To ima neke veze s tim, s nekim enzimom koji ti sjebava zadržavanje vode u telu. To sam jednom vido na Diskaveriju. Važne informacije. Kad bi bar bili neki avioni ove noći na Diskaveriju. A njih nema, moro da gledam neke kretenske austalijske kljunaše.

Ej, to nisam znao, da ti kljunaši stvarno nose jaja. Ili ih ne nose – ma, u pičku materinu pojma nemam, moguće da sam nešto pobrko. Nisam bio celim srcem u tome. Više sam bio za Meseršmite..

Ne, stvarno, jebote, ko je to još vido – da od svih opasnih emisija ja gledam onu o australijskim vodenim stvorenjima, i onda... evo, *zora se zori, drugovi junaci*.

Ali te življuke su kul, imale il nemale jaja. Ej, da mi je jedna takva, kao kućni ljubimac, kao, pa da jednom imam baštu pred kućom i reku koja tuda prolazi. Dobro ajde, reka, to je malo teže. Ribnjak. Tako neki bunar.

Kurac bunar, ko je još video da kljunaš živi u bunaru.

Ili, druga varijanta, još bolja ej: dabar. Mislim, dabrovi su zakon. *Fresh college beaver*. Sediš lepo pored vode a tamo – šetaju dabrići.

Ma daj, kurac dabrići, šta bulazniš, Janez Jalen i te fore, kurac češ ti imati nekad baštu i kuću. S platom kolporetera, jebote, i ova gajba ti je totalni luksuz. Koju si iznajmio od rođaka za sto maraka, ovde u Fužinama, u getu, jebote. Bašta i bunar, jebote, ti nisi u stanju ni terasu da središ.

Jebote, podetinjio sam da se proseroš.

Ja i tako nikad nisam bio u tom fazonu. Bertl je u tom fazonu.

Bertl je imao te fore, jebote, gde li je Bertl, Bertla nisam vido sto godina. Poslednji put je... nešto kao, šta je to bilo, pojma nemam, studirao je prava ili šta. Veliki zaštitnik siromašnih i to. Reko je da će da nas vadi iz bajboka ako nas policija spapči dok mažnjavamo gajbe iz menze u studenjaku. Tako je, jednom je to reko dok je još bio na prvom semestru. A posle su došli ispiti, a u to i munjevit prekid jedne karijere, ako se dobro sećam. Jeste, jednom smo u studenjaku razjebavali kuhinju, pa su studenti pederčine pozvali policiju. Pandur pita: zanimanje, a Bertl će, student prava. A pandur će, nemoj da me zajebavaš da te ne šiknem kroz prozor.

To je bilo vreme.

Jebote, stvarno, to je bilo vreme. Čak ni kad nismo imali gde da idemo. Pa smo morali da idemo da razjebavamo studentske menze. A sada, jebote, sada kada imam solo gajbu, sada nema Bertla. Nema ga nigde na sceni. Da ga jebeš.

Nema ni ostalih. Flint, recimo. Šta je s Flintom. Onda Vasja. E, u pičku materinu, kako je to vreme bilo. I Irena. Irena, *ljubavi moja jedina, nikad neprežaljena*. Samo si se družila s ribama, frajere nisi jebala pet posto.

Da odlepiš. Ne, nema veze.

Bertl i Trič su čak jednom rekli da si ti skroz okej. Samo da si malo suviše fina. Ali im se dopadalo kod tebe što si uvek davala za piće, i kad nisi pila. To su bile visoke kvalifikacije, da budeš simpatičan na gradskoj sceni. Ali zato sam ja pio, što ne bi pio, i sve sam se više palio na tebe. I na tvoje malo dupe. I onu tvoju kvazi pank frizuricu. Samo što si ti bila hladna ko Seltic Frost, – *To Mega Therion* – e jebote Irena, da mi je sad kad imam gajbu jedno romantično veče, e, to bilo skroz nešto drugo. Stvarno, druga su to bila vremena. Jebote, to je bilo pre petnajs godina.

Stvarno sviće. Dole prolazi autobus.

Sto godina se nisam vozio kući jutarnjim autobusom. Kad masa ide na posao, sve udrkane face a ti blažen, ej, saće krevet.

U pičku materinu, ako me nisi tada programski zajebovala, tamo u Piranu. Spavali smo u vrećama, tamo gore kod crkve. I onaj peder Humar koji se ložio na tebe. Jebote, kakav je to bio klinac, koliko je mogao da ima – šesnajs? Ti si sigurno imala nekih petnajs. A ja sam bio tu oko sedamnajs-osamnajs, svejedno mi je išao na kurac koliko je bio samo klinac – u pičku materinu stalno te je napado, vuko te za nogu po travi, ko da to može da ostavi utisak na ribu u kožnoj jakni. Sve dok nisam ja, da zabavim društvo, usto i razvalio ga preko pičke tako da je pao dole, pa mu reko da odjebe na drugu stranu crkve i tamo da spava i da pusti civilizovane ljude na miru.

Kako kul! A ti si me pogledala – kako? Bez reči, značajno. U petnajstoj, ej, u pičku materinu! Onda si zapalila gore, na gornju terasu. Ja sam ostao tamo pored crkve, a svi su već ležali naokolo.

Šta sad znači to, da ošmekaš nekog onako, a posle odjezdiš u mrak? Razbijao sam glavu time neko vreme. Potegao zadnji gutljaj votke iz flaše. “*Hey, baby, love me like a reptile, love me like a reptile*”, i krenem za tobom gore. A tamo je bio mrak ko u dupetu. Sigurno me čekaš, viteza na belom konju, koji praši šesnajstogodišnjeg kretena. Ili gledaš sanjivo preko ograde na otvoreno more i ja ti pridem i pitam te: – Zašto si tako tužna? – Sigurno. Ili me čekaš iza ćoška da skočiš na mene otpozadi i rukama mi zatvoriš oči? – Ku-kuc? – Ili si skinula svoj lederdžeket, farmerke i patike i stojiš tamo gola, samo u Motorhed majici s odsečenim rukavima, koja ti je tako strava stajala tamo u kafiću, pa ćeš reći... – Izvinite... – Ne, kurac, ništa od svega toga.

Odjednom sam čuo prigušen smeh iz mraka, a onda je počelo nešto tamno da se kreće po belom kamenom tlu i vido sam da u vrećama leže Marta, Sandra i ostale ribe, i da si ti pored njih i sve zajedno ste me gledale i smejale se. Pogle njih. Bulje u mene ko da sam totalni kreten. S pravom. Veliki frajer, razbio je klinca pa se popeo gore po svoju nagradu. Došao po svoj komad pičke. Tako je, kretenu. Šta si ti mislila?

Bertl. Nismo se videli sto godina. Jebote, to se mora promeniti. To mora da se sanira.

Pospan sam. Mora da ustanem i odem u krevet. Al ne mogu.

Ej, Bertl, da li se sećaš? Onda kada smo bili na onom tulumu u tolminskom noćnom klubu. Stajali smo tamo a bilo je vruće ko u ludnici, samo od jednog pivkana mi se cedio znoj po faci, što mi najviše ide na kurac. Domaćini su rekli da se to mora videti, da je to ludo i nezaboravno. Sedeli smo tako unutra, piće skupo da popizdiš, hvala bogu da su domaćini imali neku rakijicu pod stolom, pa